



Barraca del Turó d'en Galús

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Parc del Garraf

Coordenades:

Latitud: 41.29005
Longitud: 1.81438
UTM Est (X): 400725
UTM Nord (Y): 4571634

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 278
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular Contemporani
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: La volta es troba parcialment enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08231A005000030000LP
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dj., 04/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona boscosa prop del camí d'Oleseta. És una edificació aïllada de planta circular, que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica, malgrat que es troba parcialment enderrocada. La porta d'accés té la llinda de pedra i els

brancals de pedres escairades de majors dimensions. Sobre el recobriment de terra de la volta hi ha atzavares plantades. La construcció es troba envoltada de vegetació.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R35 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil-loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

